

Hoewel ik als sociaal rechercheur de intentie van deze regeling begrijp, begrijp ik de toegevoegde waarde van aansluiting van het IKZ aan het BRP niet. Deze toevoeging is in mijn ogen dan ook niet logisch. Wel denk ik dat het goed is om duidelijk onderscheid te maken tussen het verwerken van persoonsgegevens t.b.v. verrijken van meldingen en het waarschuwingsregister. Dit zijn namelijk twee wezenlijke aparte onderdelen.

Het IKZ is een organisatie dat (de bedoeling heeft) om diverse partners samen te laten werken. Het IKZ verzamelt hierbij meldingen die zij ontvangt van de diverse samenwerkingsorganisaties. Het IKZ doet hierbij niet zelf onderzoek naar onrechtmatigheden en fraude. Dat doen de aangesloten partners. Ook met het nieuwe wetsvoorstel rechtmatige zorg - dat gedurende deze internetconsultatie controversieel is verklaard - zal het IKZ niet zelfstandig fraudeonderzoeken uitvoeren, maar enkel verrijken en administreren t.b.v. monitoring van de mogelijke omvang van misbruik en uitwisselen met de aangesloten partners. Doordat het IKZ niet zelf onderzoek doet, maar de aangesloten partners is het in mijn beleving een ongerechtvaardigde inbreuk op de privacy van bewoners. Vooral ook omdat het gaat om meldingen en nog niet vastgestelde fraude. Dat komt pas als er sprake is van opzet t.b.v. het waarschuwingsregister. In dat geval is het wenselijk dat er onderscheid wordt gemaakt in het verwerken van persoonsgegevens t.b.v. verrijken van meldingen en het waarschuwingsregister.

De aangesloten partners (de gemeenten, zorgverzekeraars en zorgkantoren) die het fraudeonderzoek verrichten, zijn reeds bevoegd door het raadplegen van het BRP. Indien zijn persoonsgegevens verwerken t.b.v. een fraudeonderzoek behoren zij te controleren of de gegevens overeenkomen met het BRP. Ook behoren zij op grond van Wet BRP bij het constateren van onjuistheden deze door te geven aan de verantwoordelijke gemeente zodat deze onderzoek kan doen. De ervaring leert dat hier echter geen gebruik van wordt gemaakt en de meeste van deze partners zich niet bewust zijn van deze verplichting. Het is daarom logischer dat de partners zelf het BRP raadplegen dan dat het IKZ dit gaat doen.

Wat betreft het uitwisselen van gegevens voor de partners door het IKZ: het is voor de aangesloten partners enkel interessant om te weten hoeveel cliënten er betrokken zijn in een zaak per partner, maar niet welke individuen het betreft. Het is dan ook niet proportioneel om verdere persoonsgegevens te verwerken en verstrekken aan anderen. Als voorbeeld: als een zorgaanbieder in Amsterdam en Hilversum actief is, dan hoeft de partner uit Amsterdam niet de persoonsgegevens te hebben van cliënten uit Hilversum. Amsterdam is hierbij niet bevoegd en het is een ongerechtvaardigde inbreuk op de privacy van de cliënt. Dit is een ander verhaal als het gaat om zorgverleners natuurlijke personen waarbij na onderzoek – en veroordeling - misbruik is vastgesteld. Voor het waarschuwingsregister zou toegang tot het BRP van toegevoegde waarde zijn, maar voor het verrijken van de meldingen niet. Dit zou echter op alleen BSN niveau moeten volstaan, waarbij het aan de afnemende partner is om vast te stellen of de nieuwe cliënt of zorgaanbieder in het waarschuwingsregister staat. Dit is ook hoe het werkt in de Participatiewet waarbij Suwinet geraadpleegd kan worden.

In artikel 2.3 lid 3 Wet bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg gaat het om het verwerken van de gegevens en om te delen met de diverse instanties. Het gaat hierbij om meldingen waarbij nog geen onrechtmatigheden/misbruik is vastgesteld. Wat gebeurt er met de gegevens van de betrokkenen als er geen onrechtmatigheden/misbruik is vastgesteld? In de wet is niet opgenomen hoe deze worden verwijderd. Vooral als er ook persoonsgegevens op detailniveau verwerkt gaan worden, dan lijkt het mij een vereiste dat de betreffende personen kunnen nagaan wat er is vastgelegd en dat zij een verzoek tot inzage c.q. verwijdering kunnen indienen.

Kortom, gelet op het doel en taakstelling van het IKZ – nu en in de toekomst – zie ik geen toegevoegde waarde voor het IKZ dat zij toegang krijgen tot het BRP. Dit omdat de aangesloten partners zelf verantwoordelijk zijn voor het gebruiken van de gegevens uit het BRP en al bevoegd zijn om dit te raadplegen. Doordat ook het IKZ niet zelf onderzoek doet naar misbruik en oneigenlijk gebruik, maar de aangesloten partners, is toegang voor hen tot het BRP een ongerechtvaardigde inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen. Het voldoet daarom m.i. niet aan het proportionaliteit en subsidiariteitsbeginsel. Sterker nog, de mogelijkheden zijn er al alleen worden niet benut.